

תת"ע 2771/05/16 - מדינת ישראל, ע"י לשכת תביעות תנועה נגב נגד עאמר אמגד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2771-05-16 מדינת ישראל נ' עאמר אמגד
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תנועה נגב
ע"י ב"כ עו"ד בוקובה ליאור

המאשימה

נגד

עאמר אמגד ע"י ב"כ עו"ד עמיחי גולדבאום

הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה של נהיגה בדרך שאינה עירונית, עם שטח הפרדה בנוי, בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש במהירות של 167 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54 (א) בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").

מטעם התביעה העידו מר זאב רשף - מתנדב משטרה (ימת"א נגב) - ע.ת/1, ורס"מ גלעד אופק- (יחידת אכיפה נגב) - ע.ת/2.

מטעם ההגנה העיד הנאשם לעצמו (ע.ת/1).

עמדות הצדדים בתמצית -

בהתאם לעדויות שהשמיעה התביעה, נצפה ונמדד הנאשם על ידי שוטר כאשר הוא נוסע מכיוון צומת גורל לכיוון צומת להבים, במהירות של 172 קמ"ש. סומן לרכב לעצור והוא נעצר בחריקת בלמים. הוסברה לנהג מהות העבירה וכן הוצגו בפניו נתוני המדידה של מכשיר הממל"ז. תגובת הנאשם לדו"ח הייתה: "לא יכול להיות שנסעתי במהירות הזאת" (ת/2).

בתשובתו לכתב האישום, הודה הנאשם בנהיגה, במקום ובמועד האירוע אך כפר במהירות המיוחסת לו, בתקינות בדיקות המכשיר בתחילת ובסיום משמרת, בתקינות האכיפה והמדידה ובמיומנות ואמינות השוטרים.

עמוד 1

סקירת פרשת התביעה:

מתנדב המשטרה - ע.ת/1:

הוגשו מטעמו: מזכר שערך (ת/1), וכן הוגש על ידי המאשימה תע"צ תקינות (ת/4).

בחקירה הראשית - תאר העד כי היה במשמרת עם ע.ת/2 אשר הפעיל את הממל"ז בזמן שהוא עצמו עמד מחוץ לניידת עם פנס אדום ואותת לנאשם לעצור בהתאם להנחיותיו של ע.ת/2.

בחקירתו הנגדית נשאל העד לגבי התאורה במקום ולכך השיב: **"תאורת רחוב באותה נקודה יש פנסי רחוב בשני הצדדים. תאורה טובה, רואים ברור"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 5 שורות 8-9).

העד לא התייחס במזכר לעניין התאורה ואף ציין כי הוא לא חושב שצריך להתייחס לזה במזכר. לשאלה - איך היום הוא זוכר כאילו זה היה אתמול? השיב העד: **"זאת נקודה ששמה אנחנו תמיד עושים דוחות מהירות. אני לא צריך לפרט את החוקים אבל זה מקום שרואים ברור את הכביש ואת הרכב שמתקרב"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 5 שורות 13-14).

העד נשאל על ידי הסנגור - אם הוא יודע לפי המזכר - מה היה מצב התנועה בכביש? לכך השיב העד: **"התנועה הייתה דלילה למדי אני לא זוכר את השעה אבל זה היה אחרי חצות"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 5 שורות 17-18). העד לא ידע להגיד כמה רכבים נסעו בכביש והאם היו רכבים בנתיבים מקבילים.

העד העיד כי הרכב שהוא התבקש לעצור **היה בודד על הכביש** - עובדה זו לא צוינה במזכר והעד אף הוסיף שלדידו לא היה צריך לציין זאת במזכר. (עמוד 6 שורה 3 בפרוטוקול)

לשאלה איך ציין שהרכב בודד אם לא ידע להגיד אם היו רכבים בנתיבים המקבילים? השיב העד: **"אני אסביר לבית המשפט. הרכב שבא מולנו היה בודד, אחריו ראינו אורות של עוד מכוניות רחוק למדי בצד השני של הכביש בתנועה הנגדית ייתכן שהיו רכבים נוספים שנסעו"** פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 6 שורות 2-5).

העד ציין כי לא כתב במזכר את סוג הרכב, הדגם והצבע היות והללו צוינו בדו"ח.

לגבי סוג הרכב - ציין העד כי הוא זוכר בוודאות שזה היה מרצדס מכיון שהסתכל על הרכב שהגיע **"כל כך מהר"** והוא אף אמר לנאשם בציניות - האם הרכב יכול לנסוע לאט יותר.

לשאלה - למה התכוונת כאשר סימנת על גבי המזכר כי ראית את העבירה? השיב העד: "ראיתי את הרכב מתקרב אלינו במהירות הוא היה כפי שאמרתי בודד על הכביש, הוא עצר בחריקת בלמים ואני הסתכלתי גם על הממל"ז את המהירות שנרשמה זה היה מעל 170 ק"מ כפי שאמרתי קודם שזו מהירות די נדירה" (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 6 שורות 23-26).

כשנשאל העד מדוע לא צויינה במזכר העובדה שראה את המהירות על הצג? השיב: "יש דברים שאנחנו עושים אותם בצורה חוזרת על עצמה. אני תמיד שוטר אומר לי אם אנחנו עוצרים נהג אני מתוך סקרנות אישית מסתכל על המהירות. אני לא רושם את הדוח אבל אני סקרן שהשוטר אומר לי לעצור רכב כל שהוא אני מסתכל על מד מהירות לייזר הזה כמה הנהג נסע" (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 6 שורות 30-31).

העד שלל את האפשרות שהוא והשוטר הנוסף דיברו ביניהם על העדות מחוץ לאולם בית המשפט.

ע.ת/2: רס"ב גלעד אופק (השוטר שביצע את המדידה עם הממל"ז).

הוגשו מטעמו: דו"ח על נסיבותיו (ת/2); מזכר נלווה (ת/3).

תעודת ההסמכה להפעלת ממל"ז מיום 21.02.13 - הוצגה לבית המשפט ביום 22.12.16.

בחקירתו הראשית פרט העד בהרחבה את השתלשלות האירועים כפי שרשם בת/2.

לעניין הבדיקות שערך למכשיר ציין העד: "בתחילת המשמרת בוצעו בדיקות למכשיר לפני יציאה למשמרת. תוצאות שהיו תקינות, וגם בסיום המשמרת המכשיר נבדק על ידי והבדיקות היו תקינות" (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 8 שורות 4-7).

בחקירה הנגדית - ציין העד כי כמעט בכל משמרת שהוא עושה הוא מבצע אכיפה עם הממל"ז. עוד הוסיף כי הוא זוכר את המקרה הספציפי הזה מאחר ולא נתקל בהרבה מהירויות גבוהות כמו המקרה הזה.

לשאלה - האם הרכב היה בודד והאם היו רכבים לפניו במקביל אחריו. השיב העד: "לפי זכרוני הוא היה ממש בודד השעה הייתה ממש מאוחרת אבל לא זכור לי במדויק אם היה רכב נוסף. לא מחייב שיהיה בודד" (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 9 שורות 2-5).

העד עומת עם דברי הנאשם בשימוע לפיהם, היו רכבים שעקפו אותו. לכך הגיב העד: "לא. לא היו רכבים שעקפו את הנאשם. מן הסתם שאם היו עוקפים את הנאשם רכבים אחרים הם היו נקלטים במהירות

גבוהה יותר" (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 9 שורות 9-6).

העד ציין בוודאות שהיה קשר עין בינו לרכב הנמדד.

לגבי ת/3 - הדגיש העד כי טופס זה מתייחס למפעיל בלבד ולא לאתת.

העד הבהיר שגם הוא וגם האתת עמדו מחוץ לניידת, כאשר הוא הפעיל את הממל"ז מדלת שמאל מחוץ לרכב.

לגבי הנאשם - טען העד כי הוא נעצר לידו ועם קשר עין רציף שלו.

העד אישר כי אין תמרורים בכניסה לכביש. לעניין זה הוסיף העד: **"זה כביש בין עירוני עם שטח הפרדה. זאת לא דרך שמותרת בה מהירות שונה מ-90 קמ"ש. המהירות המותרת היא 90 קמ"ש"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 10 שורות 9-8).

לשאלה איפה מוצב תמרור? השיב העד: **"בין צומת גורל לבין צומת אוהלים.....3 קילומטר. מהצומת אלי"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 10 שורות 14-11).

לגבי תמרור זה - ציין העד כי אינו בודק אותו היות שאינו אוכף בקטע זה.

העד ציין כי סביב התחנה בשוקת יש עמודי תאורה, קיימת תאורה היקפית.

כשנשאל האם כתבת בנספח באיזה עמוד תאורה בדקת? ציין העד: **"לא כתבתי. אין מספור לעמוד התאורה הזה"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 10 שורות 24-23). העד הוסיף לעניין זה כי הוא יכול להראות בשטח על איזה עמוד מדובר.

לשאלה למה לא רשמת איפה הוא ממוקם? השיב העד: **"צריך לבצע על עמוד תאורה שהוא מטרה ולא רשום איפה"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 10 שורות 29-28).

לגבי צורת העמוד, טען העד כי הוא גם אנכי וגם אופקי. (עמוד 10 שורה 31)

סקירת פרשת ההגנה:

הנאשם בחקירתו הראשית, טען כי לא נסע מהר ולא ביצע חריקת בלמים כפי שהעיד ע.ת 1. עוד הוסיף כי

ציין בפני השוטר שלא הוא אשר נסע מהר ובפני הקצין הוסיף כי הוא נסע בנתיב הימני ועקפו אותו 2 רכבים אחרים. לטענתו, אם השוטר שמדד אותו היה צודק, 2 הרכבים שעקפו אותו הם אלו שהיו צריכים להיות מעל 200 קמ"ש.

לשאלה מדוע לא העיד את בני המשפחה שנסעו עמו ברכב ביום העבירה? השיב הנאשם כי אינו מרבה להופיע בבית משפט ובתיק זה זימנו אותו והוא בא לבד. בהמשך, עומת הנאשם עם טענה זו כאשר הפנה ב"כ המאשימה למספר עבירות אשר בגינן נאלץ הנאשם להופיע בבית משפט. (עובדתית אישר הנאשם כי אתו ברכב הייתה אשתו בת ה-35 ושלושת ילדיו שהגדול בהם בן 16)

לשאלת ב"כ המאשימה - מתי לאחרונה בדקת את מד המהירות? השיב הנאשם כי במועד העבירה הרכב היה חדש והיה אצלו פחות משנה ולכן לא בדק.

לשאלה - איך הוא יודע מה המהירות המותרת בכביש? השיב הנאשם כי **מדובר בכביש בינעירוני שמותר לנסוע בו 90 קמ"ש.**

הנאשם ציין כי אינו יודע לאיזה מהירויות מגיע הרכב מאחר שמעולם לא ניסה.

לשאלה איך הוא יודע שנסע במהירות 90 קמ"ש? השיב הנאשם: **"כי זה מה שנסעתי כל הזמן 90 לפעמים 70. חוץ מזה שהייתי גם בנתיב הימני כל הזמן ורכבים עקפו אותי במקרה הזה 2 רכבים עקפו אותי ולכן שעצרתי הוא בדק אם אנחנו חגורים עם הפנס הייתי בטוח חגורות לא מעבר לזה. הוא בחר לא להעלות את זה אפילו"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 14 שורות 26-29).

לשאלה - איך אתה יכול לדעת שנסעת 90 או 70 לפי מה שאמרת כרגע בזמן שהשוטר מדד אותך אם אתה לא יודע את נקודת הזמן שהוא מדד אותך? השיב הנאשם: **"איך אני יכול לדעת מה הוא מדד אני רואה ניידת דרך אגב הניידת מה שהשוטר אמר גם המתנדב וגם השוטר זה 2 דברים שונים ואני מבפנים כל כך מופתע איך שוטר שאמור לשמור על החוק וצריך להיות ישר ולא שקרן שניהם שיקרו וזה אותי מפתיע כי זה לא מה שאני מחנך את ילדי וזה לא מה שאני נוהג הוא היה עם צ'קלקות וראיתי את הניידת אם הייתי רואה את הניידת אז הייתי בולם לפני"** (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 15 שורות 1-6).

הנאשם לא ידע להעיד מה היה סוג הרכבים שלטענתו שעקפו אותו.

הנאשם אישר שאין לו היכרות מוקדמת עם המתנדב והשוטר.

סיכומי ההגנה -

ב"כ הנאשם בסיכומיו העלה מספר טיעונים, אשר בגינם יש לשיטתו מקום לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו:

- א. בהתאם להנחיית **מת"ן 16/2003** היה על השוטר לבדוק אם קיים תמרור בתחילת משמרת. ראוי לדחות את כל טענותיו של השוטר לפיהם אין תמרור או שהתמרור נמצא במרחק ממהמקום - שכן שהיה עליו לבדוק תמרור זה ולרשום תוצאות בדיקתו.
- ב. בדיקת הממל"ז אל מול עמוד התאורה - בנספח לדו"ח לא צויין מספרו או פרט מזהה אחר של עמוד התאורה ולכן לא ניתן ללמוד מכך כי הבדיקה בוצעה כאשר מאחורי העמוד קו רקיע פנוי כנדרש על פי נוהל ההפעלה. מפנה לספרה של כב' השופטת שוורץ, "סוגיות דיני תעבורה" פרק יב', עמודים 1010 עד 1011 - כאשר הנוהל נמצא בידיעה שיפוטית של ביהמ"ש. מפנה גם לע"פ ירושלים 1813/98 **דוד שבת נגד מ"י** (פורסם באתר נבו) ולרע"פ 3551/04 **תומר אזולאי נגד מ"י** (פורסם באתר נבו); מפנה אף לעפ"ת 5448-11-09 **דוד עזרא נגד מ"י** (פורסם באתר נבו) אומנם דובר על אכיפה עם ממל"ז בעקומה חדה, אולם בית המשפט קבע כי די בכך שהנהג מוכיח כי המדידה בוצעה לא על פי הנהלים כדי שלא ניתן יהיה לסמוך על תוצאותיה.
- ג. אכיפת לילה בממל"ז - מפנה לנוהל משטרה 02241/10 מיום 29.08.02, שמהותו עצירת רכב ע"י סייר תנועה לפיו צוין במפורש שרכב ייעצר בשעת לילה רק אם הוא בודד וקיים סעיף נוסף לגבי הנחיות אכיפת לילה - שם צוין במפורש כי רכב הנמדד יהיה בודד בקטע ההפעלה.
- ד. עדותו של מפעיל הממל"ז אינה נקייה מספקות לשיטת ההגנה - ניכר כי המפעיל אינו מפעיל מיומן חרף ותק עבודתו. המפעיל לא ציין אם הרכב היה בודד, לא ציין אם בדק תמרורים, לא ציין כי ויודא שהרכב שנעצר על ידי האתת הוא אכן הרכב שעבר את העבירה, אין התייחסות לגבי פרט מזהה של הרכב, לא צבע, לא דגם, לא מספר או חלק ממספר. המפעיל ציין כי הוא זוכר מקרה זה - אולם לא ברור מה מיוחד מקרה זה ממקרים אחרים שאותו זכר לאחר 7 חודשים.
- ה. לעניין המתנדב - לא ציין במזכר איזה רכב התבקש לעצור, אין התייחסות לדגם, סוג או צבע, מספר - רק שהשוטר ביקש ממנו לעצור את הרכב. המתנדב לא סתר את העובדה שיכול והיו רכבים נוספים במקביל או בסמוך לרכב הנאשם והוא לא ויודא עם השוטר שזה הרכב שביקש לעצור - נוצר ספק אם הרכב שנמדד - הוא הרכב של הנאשם. מפנה לתיק תעבורה 5380-09-13 **מ"י נגד נדב שלמה דוק** (פורסם באתר נבו).
- ו. הנאשם העיד לפי זכרונו באריכות ופירט כל מה שזכר. אין הצדקה לתת משקל ממשי לכך שהופנה לזכרונו בנוגע לעבירות שבוצעו לפני 20 שנה.

סיכומי התביעה -

בסיכומי המדינה התבקשתי לקבל ולאמץ את עדות השוטר והמתנדב כאמינה.

התבקשתי לקבל את תוצאות מדידת הממל"ז כאמינות ומשקפות את המהירות בה נהג הנאשם.

בית המשפט התבקש לדחות את גרסת הנאשם גם נוכח העובדה כי בחר להעיד בעצמו ומנע מלהעיד נוסעים ברכבו אשר יכלו לשיטתו לתמוך בגרסתו.

דין והכרעת הדין -

ב"כ הנאשם בסיכומיו ובהודעה ששלח לבית המשפט לאחר שסיכם טיעוניו, הפנה את בית המשפט להנחיות שונות כאלה ואחרות של משטרת ישראל.

בכל הכבוד, בית המשפט מכריע בשאלת אמינות מדידה של מכשיר אתו מבצעת משטרת ישראל אכיפה, בהישען על החוק והפסיקה המחייבת כהלכה (ובמקרים המתאימים גם בהישען על פסיקה מנחה).

אין בהנחיות כאלה ואחרות של המשטרה המונעות על פי רוב משיקולים של שמירה על בטחון השוטרים הפועלים בלילות לביצוע אכיפה המסכנת את חייהם, כדי להשפיע על אמינות המדידה, תקינותה או תקפות התוצאות שסיפק מכשיר הממל"ז.

ככל שמכשיר ממל"ז מופעל בהתאם לקריטריונים אותם הגדיר בית המשפט העליון בהלכה, ובהעדר כל חוות דעת מומחה הגנה המראה כי יש הצדקה להפעלה אחרת, תיהנה המדינה מיכולת להישען על מדידה זו ככזו המוכיחה מעבר לכל ספק סביר את המהירות הנטענת בכתב האישום.

בפרשה זו טען ב"כ הנאשם כי "נהלי המשטרה" מחייבים את השוטר לרשום את המהירות המופיעה בתמרור הרלוונטי.

אשיב לטענה זו כי שאלת המהירות בתמרור רלוונטית ככל שאין בראיות כל אינדיקציה למהירות המותרת בקטע האכיפה.

בית המשפט יכול ללמוד על נתון זה מתוך רישום התמרור, מתוך עדותו של שוטר אשר ביצע אכיפה בזירה או אף מעדותו של הנאשם עצמו.

ככל שיבקש נאשם לסתור עדות או ראייה כזו, רשאי הוא במהלך פרשת ההגנה להציג אישור מע"ץ המוכיח כי הנתון אשר נמסר שגוי. משראייה ביחס למהירות המותרת בקטע דרך נתון מוצגת על ידי התביעה, והנאשם אינו טורח לסתור ראייה זו, יקבל בית המשפט את אותה הראייה כהוכחה למהירות המותרת במקום, בין את נובעת היא מתעוד תמרור ובין אם מעדותו של השוטר או הנאשם עצמו.

בפרשה זו העיד ע.ת 2 כך:

"זה כביש בין עירוני עם שטח הפרדה. זאת לא דרך שמותרת בה מהירות שונה מ-90 קמ"ש. המהירות המותרת היא 90 קמ"ש" (פרוטוקול מיום 22.12.16 עמוד 10 שורות 8-9).

הנאשם עצמו העיד "זה כביש בין עירוני ומותר לנסוע שם 90 קמ"ש" (עמוד 14 שורה 6)

טענת ההגנה לפיה המהירות המותרת במקום לא הוכחה נדחית על ידי על בסיס שתי עדויות אלה שלא נסתרו בכל דרך על ידי ההגנה.

עמוד התאורה ובדיקת הממל"ז כלפיו - לבדיקות מכשיר הממל"ז בתחילת משמרת וסיומה חשיבות רבה לתקינות המדידה.

אחת מבדיקות המכשיר (בדיקת התיאום) חייבת להתבצע לעבר עמוד שיש לו חלק אופקי וגם חלק אנכי המאפשר רקע נקי מהפרעות לבדיקת התיאום.

ב"כ הנאשם טען כי השוטר לא ציין כל פרט או מספר המזהה את עמוד התאורה הספציפי מולו בוצעו הבדיקות.

ודוק - אין כל חשיבות למספרו של העמוד ככל שנתוני העמוד כבעל זרועה אופקית ואנכית התמלאו וככל שבדיקת הממל"ז מול אותו העמוד נמצאה תקינה.

השאלה היחידה היא, האם הצליחה המדינה ב"סל ראיותיה" להראות כי אכן בוצעה במקרה זה בדיקה תקינה למכשיר אתו בוצעה האכיפה.

ע.ת/2 ציין בעדותו כי צורת העמוד הספציפי כלפיו בדק את המכשיר היא גם אנכית וגם אופקית. לו לא היה נשאל העד על כך בחקירתו הנגדית, ייתכן ומידע זה לא היה בא לידיעת בית המשפט, אך מאחר ובחקירתו הנגדית נשאל העד ספציפית לעניין זה, ומאחר והסכים להראות את העמוד במסגרת ביקור במקום לסנגור ולבית המשפט (כתמיכה לעדותו) ומאחר ולא באה כל בקשה של ההגנה לקיים ביקור כזה, אין אני מוצא כל סיבה שלא לאשר את מבנה התמרור כתקין ומתאים לבדיקה אשר בוצעה.

השוטר ע.ת. 2 אשר בדק את הממל"ז ציין מפורשות בסעיף 1 של ת/3 כי בדיקת התאום בוצעה כלפי עמוד תאורה בשוקת וכי הבדיקה נמצאה תקינה בתחילת המשמרת ובסיומה.

למעשה כל ארבעת הבדיקות שביצע השוטר למכשיר בתחילת המשמרת ובסיומה נמצאו על ידו תקינות מה שתומך בקביעתי העובדתית לפיה מכשיר ממל"ז UX 024907 היה תקין עת נמדד הנאשם בפרשה זו.

אדגיש עוד כי תקינותו של מכשיר זה גם הוכחה בבדיקה תקופתית חצי שנתית אשר בוצעה לו ואשר הוצגה כראייה מטעם המדינה בת/4.

הנחיות בעניין אכיפת לילה בממל"ז -

בפתח ההכרעה בסוגיה זו שהעלתה ההגנה אדגיש כי אין כל הוראת יצרן המוכרת לבית המשפט, הוראת חוק או הלכה המחייבת הפעלת ממל"ז בשעת לילה כלפי רכב רק שעה שאותו רכב בודד על גבי הכביש.

יתכן ונפלה שגגה בטיעוני ההגנה או בלבול בין מכשיר זה למכשיר ה"דבורה" אתו מחויבת המדינה לאכיפה כאשר הרכב הנמדד בודד.

כאשר במכשיר ממל"ז עסקינן, רשאי שוטר לבצע לזירה כלפי רכב גם אם הוא בין רכבים אחרים והכל בתנאי שאין כל הפרעה בין המכשיר הלוזר ובין רכב המטרה.

אין כל חדש בקביעתי לעיל והמדובר בחזרה או הבהרה של הלכה ותיקה אשר החלה בבית המשפט העליון בפרשת גבריאלי לוי (ע"פ 4682/01) ואשר פעם אחר פעם אושרה בהחלטות של ערכאות נמוכות יותר בהישען על הוראות היצרן עצמו.

ביחס להנחיות המשטרה להפעלה בלילה (ואדגיש כי קביעותי להלן הן לפני משורת הדין שכן אין להנחיות כאלה או אחרות כל נפקות משפטית לשאלת תקינות המדידה הנשענת על חוק ופסיקה בלבד) - לאחר קריאתן סבור אני כי דרישה זו באה מטעמי בטיחות גרידה. משטרת ישראל מעוניינת לצמצם את רף הסיכון של שוטריה ולכן משגרת הנחייה לפיה ייעצר בלילה רכב כאשר הוא בודד והכל כדי למנוע ניסיון עצירה של רכב מתוך דבוקה, פעולה שתסכן בהכרח את השוטרים.

אין בהנחיה שהציגה ההגנה דבר וחצי דבר באשר לאיסור החל על השוטרים למדוד רכב אלא אם הוא בודד בשעת לילה.

יתרה מכך, עדי התביעה ציינו מפורשות כי לפי זיכרונם הרכב היה בודד (ואולי היו רכבים מרחוק). העדים התייחסו לכך שהייתה שעת לילה מאוחרת והתנועה הייתה דלילה. לגבי גרסת ההגנה לפיה 2 רכבים עקפו את הנאשם - אין כל ראייה לכך בחומר הראיות ואין רמז לכך בעדות עדי התביעה.

ע.ת 2 העיד באופן חד משמעי כי מדד את רכב הנאשם, כי אם היו רכבים עוקפים אחרים בסביבתו, סביר כי היה מודד אותם שכן מהירותם בעקיפה בהכרח הייתה גבוהה יותר משל הנאשם.

עד זה שלל את טענת הנאשם באופן חד משמעי בנקודה זו ולא מצאתי כל סיבה שלא לקבל את עדותו כאמינה לחלוטין.

אין לעד זה כל היכרות קודמת עם הנאשם. אין לו כל סיבה מיוחדת למדוד דווקא את רכב הנאשם, ואם היו רכבים עוקפים במהירות גבוהה יותר בסביבת הנאשם, יותר מסביר כי היה בוחר למדוד אותם על פני הנאשם.

ע.ת 2 העיד כי שמר על קשר עין עם הנאשם מרגע מדידתו ועד לעצירתו הסופית (בהתאם לעדותו של ע.ת 1 בחריקת בלמים).

אני מוצא את עדותו של ע.ת 2 אמינה לחלוטין, נטולת כל סתירות וזאת אל מול עדות הנאשם בעניין זה

שלא זכר כלל את סוג הרכבים שלכאורה עקפו אותו ולא תמך עדות זו בעדות נוסעים אחרים ברכבו אותם יכול היה להביא לעדות אך נמנע מכך.

טענות ההגנה באשר לחוסר וודאות בזיהוי הרכב הנמדד -

ב"כ הנאשם תקף משפטית את המתנדב בטענות לפיהן לא ציין במזכר איזה רכב התבקש לעצור, אין התייחסות לדגם, סוג, צבע, או מספר.

אני דוחה טענה זו של ההגנה ואסביר דברי:

ע.ת 1 שימש כאתר באירוע זה.

תפקידו לפעול בהתאם להוראות השוטר האוכף ולבצע עיכוב של הרכב אליו מפנה אותו השוטר מבצע המדידה.

ע.ת 2 אמור לשמור קשר עין עם הרכב שנעצר ולוודא כי המדובר באותו הרכב אשר מדד (כפי שקרה במקרה זה לפי עדותו של ע.ת 2).

אין זה תפקידו של ע.ת 1 (האתת) לרשום את כל הפרטים אותם ציין הסנגור. המדובר לגבי ע.ת 1 בתפקיד טכני המסייע לע.ת 2 לבצע את תפקידו.

ע.ת 2 רשם את כל הפרטים הרלוונטיים של הרכב בכתב האישום ובנסיבות שרשם בשטח (ראה בעניין זה את החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 596/91 המדברת בעד עצמה).

לא מצאתי כל כשל בהתנהלותו של ע.ת 1 או בדרך התייעוד שלו את המקרה הנדון.

בנוגע לטענה לפיה, ע.ת/2 לא ציין כי ווידא שהרכב שנעצר על ידי האתת הוא אכן הרכב שעבר את העבירה - ב"כ הנאשם הפנה לתיק תעבורה 5380-09-13 מ"י נגד נדב שלמה דוק. מתיק זה ניתן ללמוד כי המרחק בין מפעיל הממל"ז לאתת היה כ-700 מטר, כאשר האתת קיבל הנחיות לעצור רכבים מהמפעיל, באמצעות מכשיר קשר ולכן קיים קושי לוודא שהרכב שנמדד הוא הרכב שנעצר. ב"כ הנאשם הגיש אף פסיקה של בית משפט לתעבורה בתל אביב תת"ע 29166-08 מדינת ישראל נגד אמיר אבוטבול, שם השוטר היה לבד במשמרת ונאלץ גם לעצור את הרכב הנמדד כך שנוצר ספק לגבי קשר העין ולכן הזיכוי. אך לא זה המקרה שבפני:

המפעיל והאתת עמדו האחד ליד השני מחוץ לניידת, כאשר מיד אחרי הלזירה התבקש האתת לעצור את הרכב וזאת עשה מיד לאחר שהוא עצמו הביט בצג המכשיר וראה את המהירות שנמדדה. יתרה מכך, האתת ציין בעדותו כי הרכב התקרב אליהם במהירות ואף עצר "בחריקת בלמים" - מה שמלמד כי הרכב נעצר בסמוך למפעיל ולא אתת. בנוסף, קיימת עדות המפעיל לפיה: הנאשם נעצר במקום לידו והכל עם קשר עין רציף שלו. לפיכך, אין כל ספק בעיני כי הרכב שנמדד הוא רכבו של הנאשם.

אין כל חשש ולו קל של טעות בזיהוי בפרשה זו.

טענות ההגנה ביחס להיעדר מיומנות של המפעיל (ע.ת 2) -

טען ב"כ הנאשם להיעדר מיומנות מספיקה של השוטר המפעיל היות שלא ציין אם הרכב היה בודד, לא ציין אם בדק תמרורים, לא ציין כי ווידא שהרכב שנעצר על ידי האתת הוא אכן הרכב שעבר את העבירה, אין התייחסות לגבי פרט מזהה של הרכב, לא צבע, לא דגם, לא מספר או חלק ממספר - וכל זאת אף שהמפעיל הוסמך להפעלת ממל"ז ביום 21.02.13 כפי שמצויין בתעודת ההסמכה.

לגבי חלק מהטענות כבר הכרעתי לעיל למעט זו לפיה אין התייחסות של המפעיל באשר לפרט מזהה של הרכב, לא צבע, לא דגם, לא מספר או חלק ממספר בנסיבות הדוח. בעניין זה סבור אני כי הדו"ח שערך המפעיל (ת/2) (הזמנה לדין וכתב אישום) מציין את כל הפרטים הרלבנטים כגון: סוג הרכב וצבעו, מספר הרכב ובכך, כבעל אופי ראיתי, מהווה ראיה מספיקה לפרטים "חסרים" אלה. (בעניין זה ראה רע"פ 596/91 **אמיל אברג'יל נגד מ"י**).

אין כל צורך או הצדקה לחזור ולרשום את כל הפרטים הטכניים שוב במסגרת "נסיבות הדוח" זאת בהישען על החלטת בית המשפט העליון בפרשת אברג'יל לעיל.

בהתאם לת/3 שנערך ע"י ע"ת 2 ניתן ללמוד על כל פרטי המדידה אשר בוצעה:

המכשיר הופעל כיאות על ידי המפעיל ובתנאי שטח המבטיחים מדידת מהירות נכונה על ידי המכשיר: טווח הגילוי היה 251.7 מטרים קרי לא עלה על 300 מטרים; כפי שהעיד ע.ת/2 היה קשר עין רצוף בינו לרכב הנמדד, גם שזה נעצר על ידו ועל יד האתת; בשעת ההפעלה לא ירד גשם או שלג הגם שעובדה זו לא נסתרה; ולא הוכחו תנאי מזג אויר אשר עלולים היו לפגוע בבדיקה; הרכב המשטרתי עמד סטטי בצד הדרך כאשר רכב המטרה היה בנתיב הימני מתוך 2 נתיבים והיה בתנועה מתקרבת והתאורה במקום היתה טובה כפי שציין ע.ת/1 בעדותו.

ע.ת/2 העיד כי בדק את המכשיר ומצאו תקין לפני צאתו למשמרת ולאחריה במספר בדיקות. מת/3 עולה כי בוצעו הבדיקות הבאות: בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום כוונות ובדיקת מרחק קבוע/מהירות אפס. העד רשם את תוצאות הבדיקות בדו"ח אותו ערך.

כבר קבעתי לעיל כי מצאתי את עדותו של ע.ת/2 אמינה לחלוטין בעיני, מקצועית ונטולת כל סתירות.

הוגש תע"צ להוכחת ביצוע ביקורת תקופתית למכשיר הממל"ז (ת/4)

מתוצאת המהירות שנמדדה על-ידי הממל"ז הופחתו 5 קמ"ש בגין סטיית הדיוק של המכשיר, המהירות הופחתה מ-172 קמ"ש ל-167 קמ"ש.

מהאמור לעיל, עולה כי משטרת ישראל עשתה את כל הפעולות הנדרשות על מנת להבטיח מדידת מהירות תקינה ואמינה.

לפיכך, קובע אני כי הוכחה בפני בית המשפט אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר. אני קובע כי הנאשם אכן נהג בכביש בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש במהירות של 167 קמ"ש ולכן מרשיע אותו בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ז, 19 ינואר 2017, במעמד הצדדים